

Súd: Okresný súd Galanta  
Spisová značka: 31T/99/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320011046  
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Veronika Pravdová  
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2025:2320011046.20

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ing. Veronikou Pravdovou v trestnej veci obžalovaného A. B., na hlavnom pojednávaní konanom v Galante dňa 7.7.2025 takto

### r o z h o d o l :

Obžalovaný A. B., C. XX.XX.XXXX D. E., F. A. G. XXXX/XXX, E., H. C. I. J. K. XXX, L. E., G. M.,  
s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 3.5.2019 v čase okolo 16.00 hod. D. D. N., O. C. L., v rodinnom dome O. XX po tom, čo na základe predchádzajúceho súhlasu majiteľky M. P. spoločne so svojimi spolupracovníkmi vykonal asfaltovanie dvora a prístupového mostíka jej rodinného domu, si za vykonané práce vypýtal sumu 5.900 Eur, ktorú mu M. P. nechcela z dôvodu neprimeranosti vyplatiť, načo jej obžalovaný povedal, že ak kamarátom povie, že nechcela zaplatiť, môže jej syn zostať dlhšie na PN, pričom u M. P. vzbudil obavu o život a zdravie jej syna a z obavy, že svoje vyhrážky splní, uvedenú sumu zaplatila, čím jej spôsobil škodu vo výške 5.900 Eur,

teda

iného hrozbou násillia nútil, aby niečo konal,

tým spáchal

zločin vydieranie podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024.

Za to m u súd ukladá :

Podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona a § 53 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 2 odsek 1 Trestného zákona a § 38 odsek 2 Trestného zákona trest domáceho väzenia vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 53 odsek 3 Trestného zákona je obžalovaný po dobu výkonu trestu domáceho väzenia povinný:  
- zdržiavať sa v obydllí na adrese J. K. XXX, vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov;  
prípadne na inej adrese, ktorú obžalovaný oznámi probačnému a mediačnému úradníkovi, a ktorá bude

zároveň spĺňať podmienky podľa § 53 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, a to v pracovné dni v čase od 19.00 hod. do 24.00 hod. a od 0.00 hod. do 7.00 hod, a v dni pracovného pokoja v čase od 14.00 hod. do 24.00 hod. a od 0.00 hod. do 6.00 hod,

- viesť riadny život, a

- podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami.

Podľa § 53 odsek 4 Trestného zákona s poukazom na § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona súd obžalovanému počas výkonu trestu domáceho väzenia ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť spôsobenú škodu do 2 rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 53 odsek 5 Trestného zákona po dobu výkonu trestu domáceho väzenia môže obžalovaný opustiť obydľie len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka, a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas; uvedené zahŕňa aj cestu do a z práce. Tento čas sa započítava do výkonu trestu.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku nahradiť poškodenej M. P., C. XX.X.XXXX D. C. L., F. J. C. L. XX, D. N., škodu vo výške 4.200,- (štyritisícdevsto) Eur.

### **o d ô v o d n e n i e :**

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal dňa 21.8.2020 obžalobu na obvineného A. B., C. XX.XX.XXXX D. E., Q. F. J. G. XXXX/XXX, E., F. O. A. J. K. XXX (ďalej ako „obžalovaný“) pre zločin vydieranie podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona účinného do 5.8.2024 s poukazom na § 139 písmeno e) Trestného zákona, ktorý mal byť obžalovaným spáchaný na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe, ktorú súd prejedal na hlavnom pojednávaní.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne poškodenej M. P., výsluchom svedkov F. P., A. L., E. L., K. G., prečítaním zápisnice o výpovedi svedka R. L., prečítaním odborného vyjadrenia spoločnosti Slovenské Asfalty s.r.o. k hodnote chodníkového asfaltu, oboznámením listinných dôkazov a to zápisnice o rekognícii z 2.10.2019, zápisnice o obhliadke miesta činu z 11.9.2019 s fotodokumentáciou, odpisu registra trestov, lustrácie z registra obyvateľov, lustrácie ZVJS, výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, lustrácie v Sociálnej poisťovni, lustrácie v databáze súdov, lustrácie v rezorte GP, správy o povesti, záverečnej správy probačnej a mediačnej úradníčky. Po takto vykonanom dokazovaní neboli ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. V priebehu konania na súde prišlo dvakrát k zmene zákonného sudcu. V prvom prípade (ešte pred rozhodnutím vo veci) obžalovaný so zmenou zákonného sudcu na hlavnom pojednávaní dňa 21.3.2022 nesúhlasil, súd hlavné pojednávanie vykonal znova. Následne dňa 4.7.2024 došlo opäť k zmene zákonného sudcu, kedy obžalovaný na pojednávaní po poučení zo strany súdu o znení ustanovení § 277a Trestného poriadku dňa 4.11.2024 vyjadril súhlas so zmenou sudcu, súd tak pokračoval v hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní k veci uviedol, že v tej oblasti mali vykonať objednávku. Miesto určenia však nenašli, navigácia ich zle poslala, tak začali zvonit ľuďom na ulici, či nechcú vyasfaltovať dvor. Boli odmietnutí, potom A. L. zazvonil u poškodenej, tá ich tiež najprv ich odmietla, no potom ich zavolala späť. Dohodli sa na cene 17 Eur za m<sup>2</sup>, najprv sa dohodli aby spravili dvor a potom ich poverila vyasfaltovať aj priestor pred bránou. Za všetku prácu si vypýtali 1.700 Eur, dala im 1.500 Eur a ostatné mala doplatiť, keď dorobia ešte zvyšok, na ktorý im nezvyšil asfalt. Tie peniaze si rozdelili po vyplatení materiálu Na druhý deň sa im však pokazilo auto, tak to nedorobili a kontakt na seba nemali, aby to oznámili. O cene práce jednali všetci, on navrhol 17 Eur/m<sup>2</sup>, poškodenej s tým súhlasila. U poškodenej pracovali s ním ešte E. H. A. L. H. K. G.. R. L. s nimi nebol. Práce pozostávali z kopania, penetrákovania, žehlenia, vykládky asfaltu, s poškodenou sa dohadoval normálne u nej v garáži, aj im doniesla malinovky, kávu, pečivo. Peniaze, čo zvýšili po vyplatení materiálu, si rozdelili. Na dvore im pomáhal aj syn poškodenej, dal im nástroje, mal však niečo s nohou tak nepracoval.

Svedkyňa poškodenej M. P. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že už dlhšie chcela dať opraviť prístup z ulice aj dvor. Z ulice ju oslovil mladý chalan, že robia blízko asfaltové práce a môžu jej ešte v ten deň

spraviť, tak s tým súhlasila. Pýtala sa chlapca aj na podmienky, no odvetil jej, že o tom nerozhoduje, ale spolupracovník. Súhlasila teda a došlo nákladné auto s asfaltom aj osobné auto s tromi či štyrmi ľuďmi, medzi nimi i s obžalovaným, s ktorým sa na podmienkach mala dohodnúť. Ten povedal, že cena je 17,60 za m<sup>2</sup>, no nebudú merať dvor, ale zaplatí za použitý asfalt. Syn pri tomto nebol. Po dohode začali s prácou, dobre im to išlo aj vybavenie mali, tak ich požiadala o doasfaltovanie ešte ďalšej časti dvora. Oni s tým súhlasili, no že na to bude treba ešte ďalšie auto s asfaltom. Ona potom vošla do domu, aby na dvore nezavadzala, syn bol vonku s nimi. Ako s prácou končili, pričom dvor nedokončili, došiel za ňou do kuchyne obžalovaný a začal pýtať sumu za prácu, ktorú stále navyšoval, zarátaval stále ďalšie veci, aby stále platila. Celkovo zaplatila 5.900 Eur, 4 x 500 Eur bankovky a zvyšok v 100 Eur bankovkách, boli to všetky peniaze, čo mala doma. Keď mu povedala, že jej nič nezostane, odvetil jej, že tu má okolo seba samých kamarátov, ktorí ho poznajú roky a ju nepoznajú a keď tým povie, že nechcela zaplatiť, syn môže zostať na PN aj dlhšie. Z toho jej prišlo zle, zaplatila všetky peniaze, čo mala doma, on si ich strčil do vrečka a šiel do auta. Ona vyšla von celá bledá, syn to zbadal aj sa jej pýtal, či sa niečo deje, tak mu povedala, koľko si popýtal, no nie aj to, že zaplatila. To mu povedala až v ten deň večer, mali prísť ešte na druhý deň dokončiť prácu, obžalovaný vravel, že donesie aj faktúru, tak syn vravel aby na to počkali, no nedošli a tak volala políciu. O hotovosti u nej doma vedela len rodina a deti, viac doma nemala.

Obžalovaný k výpovedi uviedol, že sa jej nevyhrážal, vypýtal si 1.700 Eur ako bolo dohodnuté a dala im 1.500 Eur s tým, že zvyšok doplatí ďalší deň, ale nedošlo, lebo sa im pokazilo auto a kontakt na seba nemali. Vonku im dala 1.500 Eur na stôl pred všetkými a tie si rozdelili.

Svedok F. P., syn poškodenej, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol doma keď mu z ulice osoba slušne ponúkla asfaltovanie dvora. On to najprv odmietol, no matka súhlasila tak to nechal ju dohodnúť. Na dvor došlo traja páni, obzreli ho a súhlasili, že to dnes spravia, tak začal dvor pratať Práca im šla dobre, tak dohodli asfaltovanie aj ďalšej časti dvora, súhlasili a zavolali ďalší nákladník s asfaltom. S ním došli ďalší traja páni aj s obžalovaným a začali pracovať na dvore. On sa tam s nimi bavil, aj o svojom úraze, mama išla dnu a občas ich prišla pozrieť. Skončili okolo 16.00 hod., no ešte zostala malá plocha nedorobená. Robotníci balili nástroje a obžalovaný sa ho spýtal, kde je mama, aby sa dohodli na výplate, tak ho poslal za ňou dnu. On ostal vonku, nechcel tam nechať robotníkov samých keď tam má svoje náradie. Obžalovaný vyšiel von celý vysmiaty, že sa s mamou dohodli, no ako bol predtým voči nemu otvorený teraz sa začal pred ním skrývať. Mama vyšla von celá bledá s peňaženkou v ruke, triasla sa a keď sa spýtal čo sa stalo povedala, že si pýtal 5.900 Eur. Zostal z toho zarazený, no mali sa vrátiť na druhý deň, tak to chcel s nimi potom prebrať. Na druhý deň však nedošli a mama mu povedala, že mi tých 5.900 Eur aj dala, tak šli na políciu. Mama mu vravela, že ako boli v kuchyni, tak obžalovaný stále na papieri rozpočítaval cenu až došiel na 5.900 Eur a pohrozil jej, že ak nezaplatí, synovi sa môže stať horšie ako zlomená noha. Keď mu mama povedal, že si popýtal 5.900 Eur, nespýtal sa, či mu ich aj dala, nenapadlo mu to. Nevedel akú hotovosť má mama doma, no pred robotníkmi povedala, že peniaze má.

Obžalovaný k výpovedi uviedol, že tie peniaze im nedala, dala im 1.500 Eur, nevyhrážal sa mu.

Svedok A. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že mali v okolí dohodnutú nejakú prácu, no z nej zišlo, tak s obžalovaným chodili po okolí ponúkať svoju prácu. On zavolať poškodenej do domu a dohodli sa na cene 17 Eur za m<sup>2</sup>. Keďže bola s prácou spokojná, dohodli sa na ďalšom asfaltovaní dvora, čo vychádzalo spolu na 1.700 Eur. Na kúsok na dvore však nevyšiel materiál a chceli to na druhý deň prísť dorobiť, no pokazilo sa im auto a nasledovali tieto nepríjemnosti. Poškodená im na dvore pri garáži vyplatila 1.500 Eur, no pri tom nebol, nakladal materiál do auta. On dostal 120 Eur - 130 Eur, nevie, že by šiel niekto dnu za poškodenou.

Svedok E. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že krstný obžalovaného má dopyt na internete, cez ktorý mali dohodnuté asfaltovanie, no navigácia ich zaviedla na ulici, kde býva poškodená. Keďže boli zle, začali ponúkať svoje služby, s čím súhlasila poškodená a s obžalovaným dohodli cenu. Celkovo to bolo 1.700 Eur. Pani doniesla peniaze von, nevie komu ich odovzdala, v aute sa potom rozdelili, on dostal 100 Eur. Na druhý deň už nedošli, lebo sa im pokazilo auto a šlo do šrotu. Kým tam bol, nikto z nich nešiel do domu, no on pracoval s asfaltom.

Svedok K. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že od krstného obžalovaného dostali prácu, no navigácia ich poslala na zlú adresu, tak ponúkli služby tam, kde sa ocitli. Reagovali na nich poškodená, celková cena vyšla na 1.700 Eur. Na časť dvora nevyšiel materiál, chceli to dokončiť ďalší deň no pokazilo

sa im auto. Pani odovzdala peniaze jemu vonku pri garáži, všetci pri tom boli, aj jej syn, nechali si po 100 Eur a zvyšok bol na materiál. S asfaltom treba robiť kým je horúci, nikto nemal čas ísť za ňou dnu, nevie o žiadnych vyhrázkach.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi svedka R. L. z prípravného konania zo dňa 24.6.2020, ktorú prokurátor v obžalobe navrhol čítať, obžalovaný ho nenavrhol vypočuť osobne a súd nepovažoval osobný výsluch za potrebný. Svedok vtedy vypovedal, že na uvedenom dome nikdy neasfaltoval.

Podľa zápisnice o rekognícii z 2.10.2019 poškodená P. v dvoch predložených fotoalbumoch obsahujúcich rovnaké sady 6 rôznych fotiek označila fotku obžalovaného ako muža, ktorý od nej pod hrozbou násilia žiadal vyplatenie hotovosti 5.900 Eur, ktorú zo strachu, aby neublížili synovi, aj vyplatila.

Podľa zápisnice o rekognícii z 2.10.2019 svedok P. v dvoch predložených fotoalbumoch obsahujúcich rovnaké sady 6 rôznych fotiek označil fotku obžalovaného ako muža, ktorý pred ukončením asfaltovacích prác vošiel do domu za jeho matkou M. P. a ona mu vyplatila pod hrozbou násilia 5.900 Eur, čo sa dozvedel od nej. V ďalších fotoalbumoch spoznal E. L., K. G. a A. L. ako osoby, ktoré pracovali pri asfaltovaní plôch okolo jeho domu.

Podľa zápisnice o obhliadke miesta činu z 11.9.2019 s fotodokumentáciou sa jedná o rodinný dom na adrese D. N., O. C. L. XX. Medzi hlavnou cestou a oplotením je asfaltová plocha o rozmeroch 11 m x 4,5 m a hrúbky cca 4 cm. Od brány k vchodu do domu vedie asfaltový chodník o rozmeroch 14,6 m x 1,2 m, 3,8 m pred vchodom sa rozširuje na 2,8 m. Asfaltový chodník pokračuje popri dome v rozmeroch 0,9 m x 4,4 m a za domom sa napája na asfaltovú plochu o rozmeroch 3,2 m x 2,8 m. Vo dvore za dvojkrídlovou bránou je asfaltová plocha o rozmeroch 5,7 m x 4,1 m. Hrúbka sa pohybuje od 2 cm do 5 cm.

Podľa odborného vyjadrenia spoločnosti Slovenské Asfalty s.r.o. je hodnota 1 t chodníkového asfaltu (0,4 m3) k 3.5.2019 vo výške 66,36 Eur s DPH.

Obžalovaný nemá žiaden záznam v odpise registra trestov, v čase pred spáchaním skutku (t.j. pred 3.5.2019) má evidované 4 priestupky (ide o 3 priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a 1 priestupok proti majetku), nie je voči nemu vedené iné súdne konanie, ani iné trestné stíhanie, bez záznamu v lustrácii Sociálnej poisťovne. Podľa správy o povesti obce Plavecký Štvrtok sa do verejného života v obci nezapája, nebol riešený komisiou verejného poriadku, bližšie informácie nemajú.

Podľa správy z predbežného šetrenia probačného a mediáčného úradníka Mestského súdu Bratislava I sú splnené podmienky použitia technických prostriedkov na výkon trestu domáceho väzenia v mieste bydliska obžalovaného J. K. XXX.

Prvým rozsudkom dňa 8.6.2022 uznal súd obžalovaného vinným v zmysle podanej obžaloby a uložil mu trest domáceho väzenia v trvaní 4 (štyri) roky a uložil povinnosť nahradiť poškodenú škodu vo výške 4.200 Eur. Na odvolanie obžalovaného uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/110/2022 zo dňa 19.1.2023 bol rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov zrušený v celom rozsahu a vrátený okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, pretože by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom. Odvolací súd uviedol, že vymedzenie kvalifikačného znaku, ktorým je spáchanie trestného činu na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, bolo v podanej obžalobe i v skutkovej vete napadnutého rozsudku nesprávne, keďže vychádzal iba z veku poškodenej, bez vyjadrenia tejto subjektívnej stránky v skutkovej vete. Prvostupňový súd sa ďalej nijako nevysporiadal s obhajobou obžalovaného, chyba napadnutého rozsudku je založená aj na spôsobe hodnotenia citovaných svedeckých výpovedí, keď neuviedol, ako konkrétne zohľadnil fakty o svedkoch a čo z toho vyplýva.

V poradí druhým rozsudkom dňa 24. apríla 2023 sa súd riadil právnym názorom odvolacieho súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku, ktorý mal byť spáchaný v súvislosti s vekom poškodenej, teda na chránenej osobe, keď tento kvalifikačný moment nezohľadnil pri rozhodovaní o vine v právnej kvalifikácii skutku a uznal obžalovaného vinným že dňa 3.5.2019 v čase okolo 16.00 hod. D. D. N., O. C. L., v rodinnom dome O. XX po tom, čo na základe predchádzajúceho súhlasu majiteľky M. P. spoločne so

svojimi spolupracovníkmi vykonal asfaltovanie dvora a prístupového mostíka jej rodinného domu, si za vykonané práce vypýtal sumu 5 900 €, ktorú mu M. P. nechcela z dôvodu neprimeranosti vyplatiť, načo sa jej obžalovaný začal vyhrážať ujmu na zdraví jej syna F. P., po čom M. P. z obavy, že svoje vyhrážky splní, uvedenú sumu zaplatila, čím jej spôsobil škodu vo výške 5 900 Eur; teda iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a spôsobil ním väčšiu škodu; čím spáchal vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona a uložil mu trest domáceho väzenia v trvaní 4 (štyri) roky a uložil povinnosť nahradiť poškodenej škodu vo výške 4.200 Eur. Na odvolanie obžalovaného uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/123/2023 zo dňa 15.2.2024 bol rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušený v celom rozsahu a vrátený okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolací súd uviedol, že spôsob akým sa prvostupňový súd vysporiadal s chybou predchádzajúceho rozhodnutia - nedostatkom náležitého odôvodnenia rozsudku ohľadne obhajoby obžalovaného - je nedostatočný a malo za následok potrebu opätovného zrušenia napadnutého rozsudku.

K výroku o vine

Podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona odňatím slobody na štyri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1:

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) na chránenej osobe,
- c) z osobitného motívu,
- d) a spôsobí ním väčšiu škodu,
- e) spoločným konaním najmenej dvoch osôb.

Dňa 6.8.2024 bol v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 215/2024 Z. z. zverejnený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 3/2024-761 zo dňa 3.7.2024 (ďalej len „nález“), v spojení so zverejnením ktorého nadobudol (v rozsahu s ohľadom na právne účinky predmetného nálezu) účinnosť zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „novela TZ“).

Podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona (účinného od 6.8.2024), škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 eur. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Súd po vykonanom dokazovaní a hodnotení dôkazov v súlade s § 2 odsek 12 Trestného poriadku dospel k záveru, že u obžalovaného sú bez dôvodných pochybností preukázané všetky znaky skutkovej podstaty zločinu vydieranie podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona (účinného od 6.8.2024) a to z nasledovných dôvodov. Obžalovaný a poškodená predniesli odlišné opisy situácie, keď podľa obžalovaného došlo k vyplateniu peňazí na dvore, iba vo výške 1.500 Eur a bez nejakého nátlaku, pričom vôbec nebol s poškodenou sám v dome. Verziu obžalovaného v časti nepriamo potvrdzujú aj výpovede svedkov A. L., E. L. H. K. G. (spolupracovníci obžalovaného), ktorí popreli, že by videli, že niekto šiel za poškodenou do domu a peniaze im poškodená vyplatila na dvore na ruku. Svedok A. L. uviedol, že nebol prítomný pri vyplácaní peňazí, svedok E. L. nevie komu mala poškodená peniaze odovzdať, teda neboli prítomní, resp. si to nepamätajú komu/kde boli peniaze vyplácané. Uvedené dôkazy sú rozporné s výpoveďou svedka K. G., ktorému mala poškodená vyplatiť peniaze priamo pred všetkými, čo však poškodená P., jej syn P., obžalovaný ani svedkovia A. H. E. L. takto neuviedli. Súd vzhľadom na uvedené rozpory nepovažoval výpoveď obžalovaného za vierohodnú. Za vierohodné nepovažoval ani výpovede svedkov A. L., E. L. H. K. G., ktorí sa podľa vlastných vyjadrení sa venovali práci a nie pohybu obžalovaného po dvore, ako i z hľadiska záujmu na výsledku konania, keďže mali ako spolupracovníci obžalovaného z predmetnej finančnej sumy profit (mali si peniaze rozdeliť). Nečestný úmysel obžalovaného nakoniec nepriamo potvrdzuje i to, že sa na druhý deň, ani neskôr, nedostavil prácu dokončiť, ako bolo dohodnuté, ale sa tomu začal vyhýbať. Poškodená M. P. naopak tvrdí, že obžalovaný prišiel za ňou do domu (čo potvrdil aj svedok F. P.) a tam navyšoval cenu až do výšky celých jej úspor 5.900 Eur, ktoré mala v hotovosti, a keď sa ich zdráhala zaplatiť, pohrozil, že ak nezaplatí,

môže jej syn ostať na PN aj dlhšie. Z týchto verzií vyhodnotil súd ako vierohodnú verziu poškodenej, nepriamo potvrdenej jej synom svedkom F. P., ktorý potvrdil, že obžalovaný vošiel do domu, keď sa ho obžalovaný pýtal, kde je poškodený, aby sa dohodli na výplate, a sám ho poslal za ňou dnu a ktorému sa poškodená po tom ako vyšla z domu roztrášená povedala, že si obžalovaný pýtal 5.900 Eur. Súd nevzhladol u poškodenej žiadnu motiváciu fabulovať, naopak jej výpoveď bola v zásadných bodoch konzistentná a súd nevzhladol u poškodenej žiadnu motiváciu, pre ktorú by chcela obžalovanému vedome uškodiť. Pri určení výšky vyplatených peňazí vychádzal súd z výpovede poškodenej, ktorá sumu 5.900 Eur uvádza konštantne od podania trestného oznámenia. Pokiaľ ide o namietané nezrovnalosti vo výpovedi poškodenej a výpovedi svedka F. P. ohľadom času, kedy mala poškodená svedkovi povedať, že sumu 5.900 Eur obžalovanému vyplatila a ohľadom vedomosť syna poškodeného o výške hotovosti, ktorú mala poškodená u seba v rodinnom dome súd uvádza, že nemožno z vykonaného dokazovania vyvodiť jasný záver, že kedy poškodená svedkovi oznámila, že peniaze obžalovanému vyplatila, ani vedomosť syna poškodenej o výške hotovosti, ktorú mala poškodená u seba v rodinnom dome. Presný dátum a čas oznámenia, ani vedomosť syna poškodenej o výške hotovosti, ktorú ma doma poškodená teda ustálený nebol, takýto rozpor je však v zásade rozporom pre potreby rozhodnutia súdu nepodstatným a neznižuje vierohodnosť výpovede poškodenej. Tieto vady samé o sebe nemôžu znamenať, že obžalovaný nenaplnil znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v tom, že páchatel neoprávnene núti iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, pričom prostriedkom páchatela na dosiahnutie svojho cieľa je použitie násillia, hrozby násillia alebo hrozby inej ťažkej ujmy. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný bez akéhokoľvek oprávnenia nútil poškodenú, aby mu vyplatila za vykonané práce sumu 5.900 Eur prostredníctvom hrozby násillia, konkrétne dňa 3.5.2019 privodením zdravotného stavu jej syna F. P. vyžadujúceho dlhšiu dobu liečenia/práceschopnosti (ktorý bol v tom čase práceschopný o čom mal vedomosť aj obžalovaný, poškodená ako i svedkovia) slovami, že ak nezaplatí, môže jej syn ostať na PN aj dlhšie. Hrozba násillia voči synovi poškodenej bola prostriedkom na vynútenie vyplatenia peňazí. Obžalovaný navyšoval cenu za prácu, až do výšky 5.900 Eur, ktoré mala v hotovosti a keď sa ich zdráhala zaplatiť, vtedy jej pohrozil, že ublíži jej synovi tak mu peniaze odovzdala. Obžalovaný vydieral poškodenú hrozbou násillia voči jej synovi práve za účelom zmocnenia sa peňazí. K námietke obhajoby ohľadom použitia konkrétnej formy násillia súd uvádza, že v ustanovení § 189 odsek 1 Trestného zákona sa hovorí len o „hrozbe násillia“, nešpecifikuje, že musí byť určené, aké násillie. Rozhodujúce je, či z obsahu a okolností vyplýva, že ide o hrozbu násillia proti osobe. Posudzuje sa tak celkový dojem vyhrážky a jej vplyv na poškodenú, nie len použité slová a podstatné je, či hrozba násillia mohla u poškodenej vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia (k čomu v tomto prípade došlo) a teda aj nepriame vyjadrenia môžu byť hrozbou násillia, ak poškodená chápe, že ide o hrozbu fyzického ublíženia/poškodenia zdravia (voči jej synovi), pričom násillie konkrétne popísané byť nemusí a postačuje, že sa z vyjadrenia jasne vníma hrozba fyzickej ujmy a ak poškodená vníma toto ako reálne nebezpečenstvo.

Na základe vykonania a zhodnotenia dôkazov týkajúcich sa skutkových zistení dospel súd k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku, pričom jeho konanie právne kvalifikoval súd ako zločin vydieranie podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, ktorého pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu obžalovaný naplnil, nakoľko zasiahol objekt uvedenej skutkovej podstaty (ktorým je slobodné rozhodovanie človeka), po stránke objektívnej (tým, že poškodenú hrozbou násillia hrozbou násillia voči jej synovi -vyslovením vyhrážky, že ak nezaplatí môže jej syn zostať dlhšie na PN; k tomu, aby mu vyplatila požadovanú sumu – spolu 5.900 Eur) a po stránke subjektívnej, že sa tohto konania dopustil v priamom úmysle podľa v zmysle § 15 písmeno a) Trestného zákona, keď bolo preukázané, že obžalovaný chcel získať majetkový prospech na úkor poškodenej. Je tak dané vzájomné prepojenie subjektu (obžalovaný) – subjektívnej stránky (priameho úmyslu) – objektu (slobodné rozhodovanie človeka) a objektívnej stránky (v nútení iného k tomu, aby niečo konal – vydal peniaze, pričom prostriedkom na dosiahnutie páchatelovho cieľa je hrozba bezprostredného násillia, príčinný vzťah medzi konaním a následkom, ktorým je vydanie peňazí z obavy, že obžalovaný svoje vyhrážky splní a spôsobenie škody).

V zmysle novely došlo okrem iného k zmene aj v ustanovení § 125 odsek 1 Trestného zákona, v súčasnosti podľa ktorého škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20.000 Eur, t.j. vzhľadom na nadobudnutie účinnosti novely TZ, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, súd upravil právnu kvalifikáciu skutku oproti obžalobe tak, že časť kvalifikovanej skutkovej podstaty (spôsobením väčšej škody) vypustil. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by bol skutok spáchaný v súvislosti s vekom

poškodenej, súd ďalej upravil právnu kvalifikáciu tak, že i túto časť kvalifikovanej skutkovej podstaty vypustil.

#### K výroku o treste

Pri úvahe nad druhom a výmerou trestu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom na zmenu právnej kvalifikácie, súd rešpektujúc ustanovenie o časovej pôsobnosti v prospech obžalovaného musel obžalovanému ukladať trest podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024. Súd pri ukladaní trestu vychádzal zo základnej trestnej sadzby podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024, ktorá je dva až šesť rokov.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery postupoval podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona kedy súd musí prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu v prospech obžalovaného zohľadnil, že pred spáchaním skutku viedol riadny život, t.j. poľahčujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno j) Trestného zákona, pričom spáchanie malého množstva menej závažných priestupkov nepovažuje za nevedenie riadneho života, nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Nastal tak prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností.

Pri určovaní druhu trestu vzhľadom na skutočnosti svedčiace v prospech obžalovaného súd nepovažoval za nevyhnutné na obžalovaného vplývať výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, nevyžaduje si to ani ochrana spoločnosti, ani náprava páchatel'a. Obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, priestupkovo prejednávaný bol zväčša pre priestupky na úseku dopravy nesúvisiace s prejednávanou trestnou činnosťou. Súd tak nevzhliadol u obžalovaného potrebu vplývať na jeho prevýchovu takým zásadným spôsobom, aby pristúpil k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Uloženie nepodmienečného trestu by predstavovalo neprimerane prísnu sankciu, ktorá by mohla viesť k narušeniu sociálneho postavenia obžalovaného a jeho integrácie do spoločnosti, čo by bolo v rozpore s účelom trestu definovaným v § 34 odsek 1 Trestného zákona. Súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona možno v prípade obžalovaného naplniť aj uložením alternatívneho trestu, a to domáceho väzenia podľa § 53 Trestného zákona. Podmienky pre jeho uloženie boli splnené – obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou 10 rokov; vzhľadom na povahu trestného činu, osobu a pomery obžalovaného má súd za to, že uloženie trestu domáceho väzenia postačuje (ide o zločin s trestnou sadzbou do 6 rokov, nešlo o recidívu); zo záverečnej správy probačnej a mediačnej úradníčky vyplýva, že obžalovaný dal písomný sľub, že sa v určenom čase bude zdržiavať v obydlí na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť; sú splnené podmienky výkonu kontroly technickými prostriedkami.

Podľa § 53 odsek 2 Trestného zákona súd môže uložiť trest domáceho väzenia na jeden rok až päť rokov, najmenej však na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ak je týmto zákonom ustanovená. Vzhľadom na už vyššie uvedené okolnosti na strane obžalovaného a pri posudzovaní spravodlivosti ukladaného trestu postačuje uložiť mu trest pri dolnej hranici trestnej sadzby a uložil mu trest domáceho väzenia vo výmere 2 rokov, ktorú súd považuje za primeranú závažnosti spáchaného prečinu a individuálnym okolnostiam prípadu, počas výkonu ktorého bude musieť splatiť spôsobenú škodu, pričom ak túto podmienku nesplní, premenil by sa mu zvyšok trestu na nepodmienečný trest odňatia slobody. Týmto jednak bude motivovaný odčiniť následky svojho konania a zároveň budú na neho uložené obmedzenia pôsobiť výchovne. Obžalovaný je povinný počas výkonu trestu zdržiavať sa v mieste svojho bydliska, a to v určenom čase, ktorý súd stanovil v súlade s § 53 odsek 3 Trestného zákona, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami. Súd určil povinnosť zdržiavať sa v obydlí tak, aby obžalovanému v čo najmenšej miere prekážala vykonávať zárobkovú činnosť. Súd má za to, že takto uložený trest v spojení s kontrolnými mechanizmami a uloženými povinnosťami napĺňa preventívnu funkciu trestu, najmä z pohľadu individuálnej prevencie, ktorý zároveň predstavuje zásah do jeho osobnej slobody, avšak mu umožňuje zotrvať v prirodzenom sociálnom prostredí, plniť si pracovné

povinnosti, a zároveň reflektovať na závažnosť svojho konania. Nemožno tiež opomenúť odstrašujúci účinok samotného trestného konania.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol o uložení alternatívneho trestu v podobe domáceho väzenia, ktorý považuje za primeraný a spravodlivý.

#### K výroku o náhrade škody

Súd v rámci adhézneho konania rozhodoval o nároku poškodenej na náhradu spôsobenej škody. Poškodená si naposledy uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 4.200 Eur s tým, že od vyplatenej sumy 5.900 Eur odrátala 1.700 Eur za vykonanú prácu. Ako vyplynulo z výpovedí, uvedená suma 1.700 Eur za vykonanú prácu bola stranami vzájomne dohodnutá, súd s ňou preto súhlasí a vo zvyšku zaviazal obžalovaného k náhrade škody.

Z dôvodov uvedených vyššie rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Galanta na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.